

Les antífones de la «O»

Set dies abans de la celebració del Nadal (del 17 al 23 de desembre), l'Església expressa d'una manera poètica i solemne el seu desig ardent de la vinguda del Salvador amb el cant de les antífones de la «O», anomenades així per l'exclamació amb què totes comencen. Introduïdes en la litúrgia romana al segle VIII, serveixen a les Vespres d'antífona del Magníficat, i, des del segle X, de verset d'aclamació de l'Evangelí del dia.

Cadascuna està formada per tres elements: un títol messiànic pres dels llibres sapiencials o profètics; una al·lusió a un fet de la Primera Aliança que prefigura el que s'acompleix en Jesús; una pregària que expressa el desig de la vinguda del Messies en la persona de Jesús.

Les inicials dels títols messiànics, en la seva formulació llatina, formen un acròstic. Si se'ls llegeix començant del 23 al 17 de desembre, s'obté l'expressió: E (*Emmanuel*, Emmanuel), R (*Rex*, Rei), O (*Oriens*, Orient), C (*Clavis*, Clau), R (*Radix*, Arrel), A (*Adonai*, Senyor), S (*Sapientia*, Saviesa): *Ero cras*, que significa «Seré demà».

Aquestes antífones són una meditació cantada en què l'Església expressa l'espera del Salvador a la llum de la història de la salvació. Posades en relació amb els evangelis de la infantesa que es llegeixen els mateixos dies, agafen un valor pedagògic i catequètic. Però la seva meditació omple tot el misteri de la redempció, del pessebre a la creu: Nadal només pot comprendre's plenament a la llum de Pasqua.

E mmanuel

R ex

O riens

C lavis

R adix

A donai

S apientia

17 de desembre

Oh Saviesa de l'Altíssim,
que abasteu totes les coses
i les disposeu vigorosament i amb bondat,
veniu a ensenyar-nos el camí de la prudència.

*O Sapientia, quae ex ore Altissimi prodisti,
attingens a fine usque ad finem,
fortiter suaviterque disponens omnia:
veni ad docendum nos viam prudentiae.*

18 de desembre

Oh Senyor, cap de la casa d'Israel,
que us apareguéreu a Moisès
en la bardissa flamejant
i li donàreu la Llei del Sinaí,
veniu a redimir-nos amb el poder del vostre braç.

*O Adonai et Dux domus Israel,
qui Moysi in igne flammae rubi apparuisti,
et ei in Sina legem dedisti:
veni ad redimendum nos in brachio extento.*

19 de desembre

Oh rebrot de Jesè,
que us alceu com a bandera dels pobles,
davant vostre els reis emmudiran
i les nacions pregaran;
veniu a alliberar-nos, no trigueu més.

*O radix Jesse, qui stas in signum populorum,
super quem continebunt reges os suum,
quem gentes deprecabuntur:
veni ad liberandum nos, iam noli tardare.*

20 de desembre

Oh clau de David i ceptre de la casa d'Israel:
si obriu, ningú no tancarà;
si tanqueu, ningú no pot obrir;
veniu, traieu de la presó els encadenats que viuen a
la fosca i a les ombres de la mort.»

*O Clavis David, et sceptrum domus Israel;
qui aperis, et nemo claudit; claudis, et nemo aperit:
veni et educ vincitum de domo carceris,
sedentem in tenebris et umbra mortis.*

21 de desembre

Oh Orient, esplendor de la llum eterna
i sol de justícia,
veniu, il·lumineu els qui viuen a la fosca,
al país tenebrós.

*O Oriens, splendor lucis aeternae et sol iustitiae:
veni, et illumina sedentes in tenebris et umbra mortis.*

22 de desembre

Oh Rei i Desitjat de les nacions,
pedra angular que de dos pobles n'heu fet un,
veniu a salvar l'home que vàreu formar del fang.

*O Rex gentium et desideratus earum,
lapisque angularis, qui facis utraque unum:
veni et salva hominem, quem de limo formasti.*

23 de desembre

Oh Emmanuel, rei i legislador nostre,
esperança i salvació de les nacions,
veniu a salvar-nos, Senyor, Déu nostre.

*O Emmanuel, rex et legifer noster,
expectatio gentium et salvator earum:
veni ad salvandum nos, Domine Deus noster.*